

[Jens Thoft]

Og til sidst vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han kan løfte en lille smule af sløret for, hvor meget kontrol medlemmerne af kontroludvalget skal udsættes for. En forudsætning for at kontroludvalget kan fungere, er vel, at efterretningstjenesten kontrollerer kontroludvalgets medlemmer, og jeg synes, at medlemmerne af udvalget bør have kendskab til, hvor meget de må underkaste sig for at sidde i udvalget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

De store ord sidder jo lidt løst i munden på nogle af Fælles Kurs' medlemmer af Folketinget. Hr. Berlau forsøgte en belæring til mig om demokratiets væsen. Den synes jeg mislykkes totalt, og jeg har heller ikke behov for flere af den slags.

Hr. Berlau mente, at jeg havde behandlet forslaget udemokratisk ved at udtrykke min betænkelighed ved det, trods det at jeg kunne gå ind for det. Jeg synes tværtimod, hvis det endelig skal sættes i relation til demokrati, at denne holdning er særdeles demokratisk. Jeg sagde, at det er pragmatisk. Jeg sagde, at man skal rette sig efter flertallet. Jeg sagde, at man skal rette sig efter de strømninger eller forsøge at imødekomme de strømninger, der er.

Man kan sandelig udmærket godt udtale sin betænkelighed ved et forslag, men finde andre værdier i det og også finde, at det i sig selv rummer fornuftige begrænsninger af den risiko, man gør opmærksom på, og derudfra stemme for det. Jeg vil garantere for, at man kan finde hundredvis, måske tusindvis af fortilfælde, hvor der fra Folketingets talerstol om forslag på alle mulige områder er sagt noget ganske tilsvarende.

Jeg har fundet det nødvendigt med denne korte bemærkning, for selvfølgelig kan jeg ikke helt uimodsagt – selv om det kommer fra hr. Berlau og man derfor kunne tage det lidt let – have stående, at jeg skulle have hånet dette forslag, som den regering, som er baseret bl.a. på det parti, jeg er medlem af, har fremsat. Jeg har aldeles ikke hånet forslaget. Jeg har givet udtryk for de plusser og de betænkeligheder, der kan være ved det, og derefter givet til kende, at CD vil medvirke og stemme for forslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har jo al mulig grund til at sige tak for

denne førstebehandling, fordi der er givet tilslutning til lovforslaget, og det lægger jeg vægt på.

Men jeg lægger endnu mere vægt på den række af bemærkninger, der er kommet fra ordførerne, hvor man stærkt fremhæver betydningen af de to efterretningstjenester. Jeg synes, at det, alt andet lige, er afgørende, at man kan have en sådan behandling her i Folketinget, og det, der bliver resultatet af den, er, at næsten alle fremhæver værdien af at have efterretningstjenester og også anerkender de vilkår, hvorunder en efterretningstjeneste må arbejde.

Så langt har man ikke altid været. Derfor betragter jeg disse udtalelser som noget, der i væsentlig grad kan styrke efterretningstjenesternes arbejde.

Helt i modsætning til denne positive indstilling var hr. Berlaus bemærkninger, hvor han vel erklærede sig som en klar modstander af efterretningstjenester. Det må han og hans parti selvfølgelig selv om. Men jeg synes, hr. Berlau sagde noget meget rigtigt. Han sagde: Dette forslag er ingen sejr for dem, der er modstandere eller kritikere af efterretningstjenesten. Det synes jeg han har ganske ret i. Jeg mener, det er det modsatte.

Hr. Jens Thoft kom med en række kritiske bemærkninger vedrørende forslaget, men sagde også, at der var en betydelig forskel på det forslag, SF tidligere har fremsat, og dette forslag. Det er også ganske rigtigt. Det er der.

Hr. Jens Thoft stillede nogle spørgsmål, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke mener, der er nogen som helst grund til at ændre den måde, hvorpå det særlige kontroludvalgs medlemmer, det såkaldte Wambergudvalg, er blevet udpeget. Det har regeringerne gjort, så længe det har eksisteret, og jeg mener, at det med den tillid, der er imellem regeringen og den afgørende opposition i denne sag, er naturligt, at dette fortsætter. Vi, der er tilsluttet regeringen i dag, har jo også vist tillid over for andre regeringer og for deres udpegning af medlemmerne.

At de medlemmer af det udvalg, dette lovforslag drejer sig om, skal have sæde i Folketinget, regner jeg for en selvfølge. Hvad er det, der er meningen med, at vi kommer med et sådant forslag? Meningen er selvfølgelig, at hvis man i øvrigt anerkender efterretningstjenesternes betydning og hele væsen, så vil vi selvfølgelig ger-